

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Сандански, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Росица Г. Калугерова

при участието на секретаря Спаска Г. Трушева
като разгледа докладваното от Росица Г. Калугерова Гражданско дело №
20241250100146 по описа за 2024 година

взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано след отмяна на решение постановено по гр.д.№ ***/2022г. по описа на Районен съд-Сандански и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда, със задължителни указания на Административен съд Благоевград по тълкуването и прилагането на закона.

Съдът е сезиран от Е. С. Х., с ЕГН-*****, с адрес-гр.С., ул.“С.“, № *, която е подала жалба срещу решение №2194 от 12.03.2015г. на Общинска служба по земеделие гр.С., с което е определено на наследниците на К.Д.К., б.ж. на гр.С., обезщетение със земя на стойност 5753лева.

Правно основание чл.19, ал.17, т.1 от ППЗСПЗЗ.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно, тъй като не е мотивирано. Твърди се в жалбата също, че решението е и неправилно, тъй като определена стойност на обезщетението не съответства на действителната стойност на земята, която се отказва да им бъде възстановена, както и че в близост до отказаните им за възстановяване имоти има свободни площи, с които могат да бъдат обезщетени. Искане се съдът да отмени атакуваното решение и да върне преписката на Общинска служба по земеделие гр.С. за определяне на реалната пазарна стойност на отнетите имоти или да бъдат обезщетени със земя в землището на гр.С..

Ответникът чрез своя процесуален представител оспорва жалбата като недопустима и евентуално като неоснователна. Твърди се, че жалбата е недопустима, тъй като атакуваното решение е станало известно още в хода на адм.д.№*/21г. по описа на РС-Сандански. Твърди се, че жалбата е неоснователна, тъй като е постановено от компетентен орган, при спазване на установената форма, без да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона, при съобразяване с определения коефициент за общината по чл.16 по отношение на наследодателя на жалбоподателката.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е една от наследниците на К.Д.К., б.ж. на гр.С., починала на 22.12.1976г. (удостоверение за наследници).

Със заявление вх.№ 2194/18.12.1991г. А.С.Х., в качеството му на наследник на К.Д.К., е сезирал ОбСЗ-С. (преди ОБПК) с искане да бъде възстановено правото на собственост върху земеделските земи, които наследодателката му е притежавала в землището на гр.С., подробно описани в заявлението. Към заявлението като доказателства за правото на собственост е приложил заявление-декларация и опис-декларация за членство в ТКЗС на името на своята наследодателка, както и удостоверение на Светиврачкия мирови съдия по гр.пр.д.№***/1927г., а също и декларация по чл.13, ал.2 от ППЗСПЗЗ. По така подаденото заявление ОбСЗ-С. се е произнесла с решение № 01А/Д от 24.10.1995 година, с което е признала правото на собственост на наследниците на К.Д.К. в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху три от заявените имоти, но е отказала да възстанови собствеността, като е изложила подробни мотиви. С последващо решение-№ П2194 от 06.08.2000г., постановено по реда на чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, чл. 10б и чл. 35 от ЗСПЗЗ, на наследниците на К.Д.К. е определено правото на обезщетение за признато, но не възстановено право на собственост върху земеделски земи, както следва: 4,100 дка, V кат. 7,0 дка VI кат., за обезщетяване със земя и/или поименни компесационни бонове на обща стойност 5753 лева, от които за 3317 лева за 4,100 дка-V категория и 2436 лева за 7 дка-VI категория. На 12.03.2015г. ОбСЗ –С. е постановила решение № 2194 по реда на чл. 19, ал. 17, т. 1 от ППЗСПЗЗ, с което е определила на наследниците на К.Д.К. обезщетение със земя на стойност от 5 753 лева. Решението е било връчено на лицето С.П.А. на 03.08.2015г. От удостоверение за наследници на К. К. е видно, че това лице не е от кръга на наследниците. С решение № 2194О от 19.01.2021г. ОСЗ- С. обезщетява наследниците на К.Д.К. чрез предоставяне в собственост на 14,033 дка земеделски земи на обща стойност 5 753 лева съгласно плана за обезщетяване в землището на с. С., общ. С., както следва: с 14, 033 дка, на стойност от 5 753 лева, шеста категория, местност „К.“ от ПИ с идентификатор 68223.69.8 по плана за обезщетяване, представляващ нива. Това решение е отменено с решение № 901713 от 18.10.2021г. на Районен съд-Сандански, постановено по адм.д.№3/2021г. и влязло в сила на 25.05.2022г. Със същото решение е върната преписката на ОбСЗ-С. за ново произнасяне съобразно мотивите в обстоятелствената част на решението, а именно: определяне на обезщетение на наследниците съобразно изискванията на Наредба за реда за определяне на цени на земеделските земи относно поливност и бонитетен бал.

В приложената по делото преписка по заявление вх.№ 2194/18.12.1991г. се съдържа молба с вх.№ 548/09.12.1994г., подадена от М. И. С. (една от наследниците на К.Д.К.) във връзка с протоколно решение № 01А/0 от 01.09.1994г. на ПК (каквото протоколно решение не се съдържа в преписката), в която молба се заявява желание за обезщетяване със земя, а не с инвестиционни бонове. Заявление за обезщетяване със земя е подадено и на 22.07.1993г.-вх.№404/22.07.1993г., което не е подписано.

При така установеното от фактическа страна съдът излага следните правни изводи:

Жалбата е допустима-подадена е от лице имащо интерес от оспорването (жалбоподателката е сред наследниците на К.Д.К., за възстановяване на чиято собственост върху земеделски земи е сезирана ОбСЗ-С.), в законоопределения срок (по делото не се представят доказателства за връчване на атакуваното решение на някой от наследниците на К.Д.К., поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок /връчването на решението на лицето С.П.А. на 03.08.2015г. е ирелевантно, тъй като това лице не е от кръга на наследниците на К.Д.К./). В хипотезата на чл.19, ал.17 от ППЗСПЗЗ законодателят не е предвидил, че решението подлежи на оспорване пред съответния съд, поради което реда за оспорване е този предвиден в дял трети на АПК /така напр.определение № 81 от 20.05.2008г. на ВАС по адм.д.№ 64/2008г., 5-членен състав/ -в 14 дневен срок от съобщаването му) и пред съда, на когото спорът е родово и местно подсъден (съгласно пар.19, ал.1 от ЗИД на АПК-ДВ, бр.39 от 20.05.2011г., изм.бр.58 от 18.07.2017г.).

Възражението на пълномощника на ответника, че жалбата е недопустима е неоснователно по следните съображения:

Административният акт се съобщава на заинтересованите лица по реда на чл.18а от АПК. По делото няма данни атакуваното решение да е съобщено на жалбоподателката или на друг от наследниците на К.Д.К. по някои от начините предвидени в чл.18а от АПК. Фактът на представяне на един административен акт като доказателство по друго дело, в което е участвало заинтересованото лице, сам по себе си не води до надлежно връчване, респ. няма за последица съобщаване на този акт, за да започне да тече срока за обжалването му.

Жалбата е основателна:

Атакуваното решение е постановено на основание чл.19, ал.17, т.1 от ППЗСПЗЗ. Съгласно разпоредбата на чл.19, ал.17 от ППЗСПЗЗ, на основание на влязлото в сила решение по ал. 8 общинската служба по земеделие постановява решение за стойността на обезщетението: 1. със земя, а за разликата до пълния размер на дължимото обезщетение - с поименни компенсационни бонове съобразно определения коефициент за общината по ал. 16; 2. с поименни компенсационни бонове - в случаите, когато лицата са поискали дължимото обезщетение да бъде извършено чрез поименни компенсационни бонове, както и в случаите по чл.19а, ал.9 ЗСПЗЗ. Следователно, *за да постанови решение по 19, ал.17 от ППЗСПЗЗ следва да е налице влязло в сила решение по чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ*-решение за определяне правото на обезщетение на собствениците по реда на чл.10б, 10в и 35 ЗСПЗЗ, в което се посочва стойността на обезщетяването.

По процесната преписка административният орган по поземлена собственост е издал решение № П2194 от 06.08.2000г., постановено по реда на чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, чл. 10б и чл. 35 от ЗСПЗЗ, с което на наследниците на К.Д.К. е определено правото на обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделски земи, както следва: 4,100 дка, V кат. 7,0 дка VI кат., за обезщетяване със земя и/или поименни компенсационни бонове на обща стойност 5753 лева. *По делото няма данни това решение да е връчено на наследниците на К.Д.К.*, поради което съдът намира, че то не е влязло в сила. Следователно, административният орган е постановил обжалваното решение преждевременно-без да е приключила процедурата по връчване и влизане в сила на решението по чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ. При това положение административният орган не е спазил изискването на закона да има влязло в сила решение за определяне стойността на обезщетението, поради което е налице липса на предписано от закона правно основание за постановяване на атакувания административен акт, респ.налице е съществено нарушение на административно-процесуалните правила по издаване на акта. Както е посочено в решение № 16202 от 30.12.2009г. на ВАС по адм.д.№6358/2009г., IV о., липсата на предписаното от закона правно основание за постановяване на административния акт, каквото в случая е изискването на чл.19, ал.17 от ППЗСПЗЗ за наличието на влязло в сила решение по чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ е особено съществен порок за валидното действие на административния акт, който във всички случаи обосновава неговата нищожност, за което съдът следи служебно. В този смисъл са и други решения на ВАС (напр. решение № 16757 от 19.12.2011г. по адм.д.№3770/2011г., IVо., решение № 3826 от 17.03.2011г. по адм.д.8070/2010г., IVо.).

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2, пр.1 от АПК съдът намира, че следва да обяви за нищожно обжалваното решение.

Относно разноските:

Съобразно изхода на спора и на основание чл.143 от АПК съдът възлага в тежест на административния орган (Областна дирекция „Земеделие-Благоевград в структурата на която е ОбСЗ-С., в съответствие с пар.1, т.6 от ДР на АПК) направените от жалбоподателя разноски в размер общо на 1117 лева (300лв.-адвокатско възнаграждение, 747лв.-разноски за вещо лице и 70лв.-държавна такса за касационно обжалване).

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.1 от АПК и чл.143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО решение №2194 от 12.03.2015г. на Общинска служба по земеделие гр.С., с което е определено на наследниците на К.Д.К., б.ж. на гр.С., обезщетение със земя на стойност 5753 лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция „Земеделие“-Благоевград, с адрес-гр.Благоевград,

ул.“Васил Коритаров“, № 2, **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. С. Х., с ЕГН-*****, с адрес-гр.С., ул.“С.“, № * сумата от **1117 лева** (хиляда сто и седемнадесет лв.) за направени по делото разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Благоевград в 14-дневен срок от връчването му на страните. Да се изпрати препис от решението на страните.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____